

चारिणीम् JĀGŪ. 1,70. सदानमानसत्काराञ्चोत्रियान्वासयेत्सदा 338. वासयितुं गृहे MBh. 13, 7382. R. 2, 101, 21. वासिताश्च मकराण्ये वर्षाणीकृत्रयोदश MBh. 3, 611. कृतावासे वासितः Hit. 92, 19. अटव्या वासिते सार्थे für die Nacht Halt machen lassen KATHĀS. 64, 21. अयेनौ यः समाक्रमेद्वहुभिर्वा वासयेत् so v. a. mit Vielen den Beischlaf vollziehen lassen MATSJA-P. in VIVĀDAK. 80, 15. fgg. über Nacht stehen lassen: तिष्ठो वासयित्वा KAUC. 7. — b) warten lassen, hinhalten: वासयसीव वेधसस्त्वं नः कदा न इन्द्र वचसा वुबोधः RV. 7, 37, 6. aufhalten: रिपोर्वलम् KĀM. NITIS. 18, 22. — c) bevölkern: स्वराष्ट्रे वासयेद्वाजा परदेशापवाकृतात् Spr. 3361. — d) bestehen lassen, erhalten: ते यदिदं सर्वं वासयते तस्माद्वस इति CAT. Br. 11, 6, 3, 6. 14, 2, 1, 20. act. in derselben Verbindung Brh. Ār. Up. 3, 9, 3, v. l. bei ÇĀṆK. (vgl. jedoch BURNOUF, YAÇNA S. 344) und KHĀND. Up. 3, 16, 1. यः सर्वलोकानुद्भूतिं विस्त्राति वासयति ATHARYAÇ. Up. bei Muir, ST. IV, 299, 18. 27. NRS. TĀP. Up. in Ind. St. 9, 93. — e) stellen, setzen, an einen Ort thun: मूर्ध्नि वा वासयेयं वै MBh. 4, 265. स्वमेवांशमवासयत् (sc. तस्य शरीरे) HARIV. 1428. जघने मम — मणिरसनावसनभरणानि — वासय Gtr. 12, 24. अनध्यायं मुखे वासयते so v. a. beobachtet Stillschweigen, schweigt NAISH. 9, 61. — f) entstehen lassen, hervorrufen: प्रकृतिः (wird so genannt) प्रकृष्टकरणाद्वासना वासयेद्यतः SARVADARÇANAS. 66, 11. — 2) वसयति wohnen (निवासि) DHĀTUP. 33, 84, e. — desid. विवत्सति P. 7, 4, 49, Schol. — अधि, अध्युषिवंस् P. 3, 2, 108, Schol. (einen Ort) beziehen, zum Aufenthaltsort erwählen, einnehmen (einen Platz), bewohnen; mit acc. P. 1, 4, 48. गिरिमधिवसेत्तत्र विश्रामकृतेः MEGH. 26. RAGH. 3, 63. 13, 79. KUMĀRAS. 1, 55. KATHĀS. 24, 92. BHĀG. P. 7, 4, 8. स राजा ब्रह्मदत्तस्तु पुरोमध्यवसत्तदा । काम्पित्याम् R. 1, 34, 46. R. GORR. 1, 27, 26. KIR. 3, 21. 27. UTTARAR. 42, 3 (33, 16). KATHĀS. 30, 42. BHĀG. P. 3, 21, 25. दण्डकामध्यवातां यौ BHATT. 3, 6. तनुम् RAGH. 9, 17. भास्करश्च दिशमध्यवास याम् 11, 61. सकृसनं गोत्रभिदाध्यवासीत् nahm mit Indra denselben Sitz ein BHATT. 1, 3. कथं पर्णवृतां भूमिमधिवत्स्यति मे स्नुषा auf dem Erdboden liegen R. GORR. 2, 62, 13. BHATT. 8, 79. 13, 69. partic. अध्युषित 1) besetzt, eingenommen, innegehabt (von einem Orte), bewohnt: भरताध्युषितं पूर्व सो ऽध्यतिष्ठपुरोत्तमम् MBh. 1, 3736. 3, 2464. 12208. 13, 2666. HARIV. 6413. R. 1, 27, 13. 31, 21. 47, 11. 2, 49, 9 (46, 10 GORR.). R. GORR. 2, 109, 47. 7, 23, 4. RAGH. 4, 46. 9, 25. 14, 30. Spr. 807. VARĀH. BRH. 26, 5. ÇĀṆK. zu Brh. Ār. Up. S. 96. KATHĀS. 34, 254. 44, 187. 73, 318. RĀGA-TAR. 2, 169. गोऽध्युषिता मको Grund, auf dem Kühe sich aufgehalten haben, VARĀH. BRH. S. 33, 98. मरुता परितापकृताध्युषिते — यमुनापुलिने so v. a. wo ein — Wind weht PAÑĀK. 3, 12, 4. अनुत्तमेनाध्युषितः (बाहुः) प्रियेणा वीरेणा auf dem der Geliebte lag R. 5, 28, 14. — 2) geweilt —, zugebracht habend: संवत्सरं चाध्युषिता राघवस्य निवेशने R. 3, 53, 3. चिरम् R. SCHL. 2, 30, 8. bewohnend: द्वारकाम् Vop. 3, 2. — 3) dem man obliegt: प्रमदाध्युषिता वृत्तिम् R. 3, 1, 7. — 4) अग्राध्युषित n. (sc. नेत्र) eine durch Genuss saurer Speise erzeugte Augenentzündung WISE 293. Suçr. 2, 305, 8. 313, 1. — Vgl. 1. अधिवास, समाध्युषित. — caus. 1) über Nacht liegen lassen: अधिवास्यापरेषुः पाठयित्वा Suçr. 1, 32, 9. अधिवासित VARĀH. BRH. S. 26, 1. — 2) einweihen (ein neues Götterbild): सुतो (प्रतिमा) सुनृत्यगीर्तिसागरकैः सम्पगेवमधिवास्य । दिवज्ञसंप्रदिष्टे काले संस्थापनं कुर्यात्

VARĀH. BRH. S. 60, 15. — 3) heimsuchen: वैद्येयनाधिवासिता HARIV. 3398. — 4) sich einverstanden erklären mit Jmd (gen.), Jmd willfahren LALIT. ed. Calc. 6, 9. Lot. de la b. l. 331. BURN. Intr. 250, N. 1; vgl. अधिवासना.

— अनु mit acc. P. 1, 4, 48. 1) Jmd nachziehen, Jmd an einen Ort folgen; mit acc. der Person MBh. 3, 664. 12, 6516. 10598. R. 2, 37, 26. 88, 23. 25 (96, 27 GORR.). अनूषितो गुरु भवान्, अनूषितो गुरुर्भवता, अनूषितं (impers.) त्वया P. 3, 4, 72, Schol. — 2) an einen Ort ziehen, zum Aufenthaltsort wählen: ग्रामम् P. 1, 4, 48, Schol. मथुरामनूष्य Vop. 3, 2. शून्यं वनम् BHATT. 3, 75. अन्ववात्सीतं (अपडकोणं) ईश्वरः BHĀG. P. 3, 20, 15. — 3) verweilen, irgendwo zubringen (eine Zeit): अमांसभोजनाः सर्वे वासिष्ठा इव जातिषु । पूर्णवर्षसकृच्च तु पृथिव्यामनुवत्स्यथ ॥ R. 1, 62, 17. अनुवसन्नपि (längere Zeit stehend, älter werdend) न दुष्यति (अनुवासनः) Suçr. 2, 198, 8. — 4) अनुवत्स्यते MBh. 3, 14758 fehlerhaft für अनुवत्स्यते, wie die ed. Bomb. liest. — Vgl. अनुवासिन्. — caus. (das Kalb bei der Mutter) belassen TBR. 1, 6, 3, 3.

— समनु obliegen, befolgen: कीनाद्वीनं तथा धर्मं प्रजा समनुवत्स्यति HARIV. 11210 nach der Lesart der neueren Ausg.; समनुपत्स्यति die ältere Ausg.

— अत्तर drinnen stecken ÇIÇ. 3, 9. निश्चित्य यः प्रक्रमते नात्तर्वसति कर्मणाः der nicht mitten in der Arbeit stecken bleibt MBh. 3, 994. — Vgl. अत्तरूप्य.

— अग्नि verweilen, zubringen (eine Nacht): सुखमभ्युषितो निशाम् R. 3, 17, 2. — Vgl. अग्निवास.

— आ 1) verweilen, sich aufhalten, wohnen: अपामुपस्ये किंति यदावसत् RV. 1, 144, 2. आवसन्कृत्वा सार्धं काम्यके MBh. 3, 2014. गृहे BHĀG. P. 3, 32, 1. 7, 10, 47 (= 13, 75). nahe oder gegenwärtig sein: ह्यराचिदा वसतो अस्प कर्णा RV. 6, 38, 2. — 2) beziehen (einen Ort), zum Aufenthaltsort erwählen, bewohnen; mit acc. P. 1, 4, 48. स्वाजीव्यं देशम् M. 7, 69. JĀGŪ. 1, 320. लोकानावसते शुभान् MBh. 3, 8032. कथंविधं पुरं राजा स्वयमावसत्सुमर्कति 12, 3228. 13, 5074. षष्टिं वर्षसकृन्नाणि दिवमावसते स च 5180. पुरीं तां सुखमावसत् HARIV. 4904. 6548. 8160. 8977 (med.). 9167. R. 1, 47, 17. दैवतानि च यानि वा (पुरि) पालयत्यावसति च 2, 30, 2. 54, 42. 103, 36. VARĀH. BRH. S. 24, 7. BHĀG. P. 6, 13, 15. नैते गृहान् — आवसन् so v. a. wurden keine Haushalter, gründeten kein Haus 4, 8, 1. आवसतात्स कृत्वा Vop. 3, 2. गुरोस्तत्पम् das Ehebett des Lehrers beziehen so v. a. mit der Frau des Lehrers Ehebruch treiben KHĀND. Up. 5, 10, 9. — 3) zubringen (eine Nacht): निशां तां सुखमावसत् MĀRK. P. 123, 24. — 4) sich begeben in, antreten: गृहस्थाश्रमम् M. 3, 2. MĀRK. P. 28, 15. गार्हस्थ्यम् MBh. 12, 2472. fg. राज्यम् die Regierung antreten R. 2, 12, 57. 42, 21. — 5) fleischlich beiwohnen: शूद्रो गुप्तमगुप्तं वा द्वैजातं वर्णमावसन् M. 8, 374. — 6) statt mama वसति AV. 7, 79, 2 vermuthen wir अमा वसतिः आवसित KATHĀS. 34, 124 fehlerhaft für आवासित. — Vgl. आवसति, आवास. — caus. 1) beherbergen, bei sich wohnen lassen: विनाशकामामहितामित्रामावासयं मृत्युमिवात्मनस्त्वाम् R. 2, 12, 101. RĀGA-TAR. 3, 161. — 2) beziehen, zum Aufenthaltsort erwählen: इमेवविधं (नगरं) कस्मादेवा नावासयत्युत MBh. 3, 12188. R. GORR. 1, 33, 4. 5. यथा हि शून्या पथिकः सभामध्यावसेत् (so die ed. Bomb.) पथि । तथाआवासयिष्या-